

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף קב.

אם עד שלא נשחט נודע לו יצא וירעה בעדר דברי ר"מ, והטעם ביאר בנתיבות הקודש דס"ל דהקדש בטעות אינו הקדש, ובקה"י כריתות יא' ביאר שטעמו הוא דהוי תנאי, שלא הפרישו אלא א"כ יצטרך להפרישו לבסוף, ונ"מ ביניהם אם יפרישו ויעבור יום הכיפורים דהקדש בטעות אינו, אבל למעשה נתכפר, ע"י שפ"א כריתות כג.:

ע"ב

וחל"א ירעה עד שישתאב, ומפורש טעמם בכריתות כג: דמתוך שליבו נוקפו גמר ומקדיש לה, ולפי זה כתבו וס' כריתות יח. דהשוחטו בחוץ חייב כרת. והקשו על הרמב"ם שפסק בפסוהמ"ק ד' יט' כחכמים שקדוש וירעה עד שישתאב, ובמע"ה"ק יח' י' פסק ששחטו בחוץ פטור?, ובלח"מ מיישב דמ"מ אינו הקדש גמור, ובקה"י שם תמה עליו מה הגדר בזה, ובמרכבת המשנה שם כתב דחייב על שוחט בחוץ הוא רק בדבר הראוי בודאי להקריבו בפנים, כדכתיב 'ואל פתח אהל מועד לא הביאו', וע"ע ערוך לנר כריתות יח., ובצפנת פענח כלאים עמ' 34-35 כתב שכיון שאשם תלוי עיקרו להגן לא חל עליו קרבן עד שעת כפרה.

ר"א אומר יקריב וכו', ובעיקר טעמו של פרש"י שס"ל דאדם מתנדב אשם תלוי בכל יום, אמנם בסוגיא שם בכריתות נראה שזהו טעם אחר, ע"י ישר וטוב כאן וערוך לנר כריתות כד; וע"ע שפת אמת.

והבשר ישרף, והטעם?, ע"י כריתות כד: ג' טעמים וע"י רש"י כאן ובישר וטוב ביישוב דבריו שלא יסתור למש"כ בכריתות, וע"ש בערוך לנר.

אמרי במערבא וכו', ע"י כריתות כד: תוד"ה קסבר איך ר"י מסתדר עם הגמ' בזבחים פז. שכלי שרת אין מקדשין, ובטהרת הקודש שם בזבחים הקשה דאכתי אין הבשר נאכל, וע"י כאן בשפת אמת.

נותר ופרה אמאי מטמאין טומאת אוכלין עפרא בעלמא נינהו, ע"י פרש"י בצ"ק ומלא הרועים, ובישוב קושיית הגמרא, ע"י מנחת כהן ונתיבות הקודש.

צריד של מנחות, ע"י פרש"י, וע"ע תוס' ותורא"ש חולין לו.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח
הודעה חשובה! לאחר התייעצות ותגובות שקבלנו אנו חוזרים לדף אחד מוגה ומסודר
למעוניינים יהיה ניתן לקבל מהדורת ביקורת ראשונית שתשלח יום לפני המהדורה העיקרית
תודה על התגובות החמות! לימוד פורה ונעים!!